

DECIZIA nr. 869/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x de catre AS6FP, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS6FP sub nr. x si nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x emisa de AS6FP in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 x, comunicata sub semnatura in data de **11.08.2015**, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA ;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele :

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente :

Declaratiile altor societati nu-i pot fi imputabile societatii, cata vreme aceasta poate dovedi buna credinta si respectarea cadrului legal al relatiei contractuale, cat si a declaratiilor la bugetul de stat.

Organele de control nu au solicitat documente suplimentare si nici devize sau alt gen de documente care ar fi condus la o alta concluzie a raportului de inspectie fiscala.

Societatea isi desfasoara activitatea atat la sediul social, cat si la punctul de lucru, astfel ca arhiva contabila este impartita intre cele doua locuri; mai mult, cu ocazia reamenajarii documentele s-au amestecat.

In mod eronat nu a fost acordat dreptul la deducerea TVA aferenta celor 8 facturi emise de SC x SRL, intrucat acestea au fost achitate prin transfer bancar.

In iarna anului 2012 au avut loc importante caderi de zapada, iar dezapezirea curtii service-ului auto si accesul in sediu era necesara.

Urmare completarii obiectului contractului initial, SC x SRL a prestat catre contribuabila si servicii de amenajare interioara a sediului social si a punctului de lucru.

In sustinerea contestatiei aceasta a anexat contractul de prestari servicii nr. x, insotit de actul aditional nr. x, anexele nr. 1 si 2 si devizele de lucrari, respectiv situatiile privind serviciile de dezapezire.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si anularea deciziei de impunere contestata, precum si suspendarea executarii silite a deciziei respective.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S6 x, AS2FP a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA ;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Organele de inspectie fiscala din cadrul AS6FP au efectuat inspectia fiscala la **SC x SRL**. Controlul a fost finalizat prin emiterea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

Din constatările consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-S6 x, rezulta ca diferentele de obligatii de plata stabilite suplimentar provin din:

1. Referitor la impozitul pe profit:

- x lei (baza impozabila in suma de x lei) = diferenta intre impozitul pe profit stabilit de organele de inspectie fiscala urmare neacordarii deductibilitatii cheltuielilor cu achizitia de servicii de la SC x SRL cu privire la care societatea nu detine documente justificative care sa justifice realitatea si natura serviciilor (devize, situatii de lucrari, fise de consum pentru utilajele folosite, etc) si impozitul pe profit stabilit de societate in suma de x lei, in ceea ce priveste exercitiul financiar 2012.

2. Referitor la TVA in suma totala de x lei:

a. TVA nedeductibila in suma totala de x lei:

- x lei (baza impozabila in suma de x lei) = TVA nedeductibila aferenta serviciilor achizitionate de la SC x SRL, cu privire la care societatea nu detine documente justificative care sa justifice realitatea si natura serviciilor (devize, situatii de lucrari, fise de consum pentru utilajele folosite, etc);

- x lei - TVA de dedus declarata eronat de catre societate prin deconturile de TVA aferente lunilor septembrie 2012, decembrie 2012, martie 2013, aprilie 2013, iunie 2013, august 2013, decembrie 2014 fata de balantele de verificare intocmite pentru perioadele respective;

b. TVA colectata in suma totala de x lei:

- x lei - TVA colectata prin ajustarea taxei aferenta stocurilor de marfuri in suma de x lei constatate lipsa din gestiune la data de 31.03.2015;

- x lei - TVA colectata declarata eronat in lunile noiembrie 2011, ianuarie, februarie, decembrie 2012, ianuarie, aprilie, iunie, iulie 2013, decembrie 2014 si martie 2015, stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala ca diferenta intre evidenta contabila si evidenta fiscala.

c. x lei = diferenta de TVA stabilita de organele de control in raport de sumele achitate de societate in perioada supusa verificarii, potrivit Anexei raportului de inspectie fiscala denumita "Situatie privind TVA conform deconturilor depuse de agentul economic si TVA stabilita de echipa de inspectie fiscala".

Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x, AS6FP a calculat accesorii aferente debitelor reprezentand impozit pe profit si TVA stabilite suplimentar de plata, dupa cum urmeaza:

- x lei – dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA ;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

3.1 Referitor la impozitul pe profit in suma de x lei si TVA in suma de x lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza impozit pe profit in suma de x lei si TVA in suma de x lei, in conditiile in care argumentele acesteia si documentele depuse in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala.

In fapt, potrivit constatarilor organelor de control din Raportul de inspectie fiscala nr. F-S6 x, societatea nu a facut dovada ca detine documente (devize, situatii de lucrari, fise de consum pentru utilajele folosite, etc) care sa justifice realitatea si natura serviciilor achizitionate de la SC x SRL, in baza contractului nr. x, motiv pentru care nu au acordat deductibilitatea cheltuielilor de achizitie a acestor servicii si a taxei pe valoarea adaugata, stabilind suplimentar un impozit pe profit in suma de x lei si TVA in suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

In drept, referitor la impozitul pe profit, conform dispozițiilor art. 21 alin. 4) lit. f) și m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 44 și 48 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

„Art. 21 - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. (...)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...) f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care **să se facă dovada efectuării operațiunii** sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau **alte prestări de servicii**, pentru care contribuabilii **nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate** și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Norme metodologice:

“44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii **trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:**

- **serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;**

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.”

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 145 alin. 2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Art. 145 (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă **acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**
a) operațiuni taxabile.”

“Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează **să îi fie prestate în beneficiul său** de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 (...)”.

Prevederi legale similare au existat pe intreaga perioada supusa inspectiei fiscale.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că, pentru a deduce cheltuielile cu achizițiile de servicii, respectiv pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora, **societatea trebuie să dețină contracte** care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului și **să justifice necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii**, respectiv ca **serviciile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

În speta, întrucât societatea nu a făcut dovada că deține documente (devize, situații de lucrări, fișe de consum pentru utilajele folosite, etc) care să justifice realitatea și natura serviciilor achiziționate de la SC x SRL, în baza contractului nr. x, AS6FP nu a acordat deductibilitatea cheltuielilor de achiziție a acestor servicii și a taxei pe valoarea adăugată, stabilind suplimentar în sarcina acesteia un impozit pe profit în suma de x lei și TVA în suma de x lei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S6 x.

Se reține că, în perioada 01.01.2012 - 31.12.2012, contribuabilul a înregistrat în evidența contabilă și a dedus cheltuielile de achiziționare în suma de x lei și taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei aferente facturilor seria GEN nr. x emise de SC x SRL, având înscris la denumirea serviciilor "prestări servicii conf ctr 0x și devizului anexat".

Cu privire la serviciile achiziționate de la SC x SRL, potrivit precizărilor organelor de control din raportul de inspectie fiscală și din referatul cu propuneri de soluționare a contestației, în afara facturilor fiscale emise de SC x SRL, la care **nu au fost anexate devizele** menționate în cuprinsul facturilor respective, societatea a prezentat numai următoarele documente justificative:

a- contractul nr. x încheiat între SC x SRL, în calitate de executor și contestatar, în calitate de beneficiar, având ca obiect executarea **serviciilor de dezapezire** la cererea beneficiarului, care va plăti executantului prețul convenit pentru serviciile de transport.

Cu privire la obligațiile executantului, la art. 3.1 din contract se stipulează următoarele aspecte:

"3.3 Executantul are obligația de a prezenta beneficiarului **înainte de începerea prestațiilor**, spre aprobare, graficul de execuție a transporturilor.",

iar cu privire la obligațiile beneficiarului, la art. 4.1 din contract se stipulează următoarele:

“4.1 Beneficiarul este pe deplin responsabil de exactitatea documentelor si a oricaror alte informatii furnizate executantului, precum si pentru dispozitiile sale.”

b- anexa 1, cu privire la “intretinerea curenta iarna a DN din administrare”, autoritatea contractanta fiind x; anexa respectiva face referire la asigurarea de catre prestatorul de servicii a “viabilitatii pentru desfasurarea circulatiei rutiere la conditii corespunzatoare pe toata durata contractului pe reseaua rutiera din administrare”; trebuie subliniat faptul ca aceasta anexa contine informatii cu caracter general, nu face nicio referire la serviciile care urmeaza a fi prestate si la pretul acestora, la tarifele de inchiriere a utilajelor, etc; mai mult, nu are nicio legatura cu obiectul contractului nr. x, avand in vedere ca pe de-o parte contestatara nu este parte in contract, ci x, iar pe de alta parte, serviciile contractate vizeaza reseaua rutiera si nicidecum “amplasamentul de la punctul de lucru” din strada x, asa cum precizeaza contestatara;

c- anexa 2, cu privire la “Conventia de securitate si sanatate a muncii pentru lucrul in comun sau subcontractat” incheiata intre SC x SRL, in calitate de executor si contestatara, in calitate de beneficiar, avand ca obiect asigurarea securitatii muncii, a securitatii si sanatatii salariatilor celor doua parti, reducerea si eliminarea riscurilor de accidentare si imbolnaviri profesionale, s.a; trebuie subliniat ca in cuprinsul acestei conventii nu se face referire la serviciile care urmeaza a fi prestate catre SC x SRL.

Intrucat au considerat ca documentele prezentate sunt insuficiente si nu fac dovada realitatii si naturii serviciilor achizitionate, cu atat mai mult cu cat au fost emise facturi si pentru lunile august, septembrie si octombrie 2012, lipsite de zapada, organele de inspectie fiscala au solicitat contestatarii documente si informatii suplimentare, potrivit Notei explicative din data de 27.07.2015, dupa cum urmeaza:

“Intrebare: Va rugam sa precizati detaliat ce reprezinta obiectul contractului de prestari servicii “dezapezire” nr. x incheiat cu SC x SRL, ce tip de lucrari au fost efectuate, cine a fost beneficiarul final al acestor servicii, daca contravaloarea acestor servicii prestate de furnizorul mentionat anterior au fost refacturate catre un alt beneficiar, modul in care au fost achitate facturile emise in baza contractului de prestari servicii de mai sus, precum si documentele justificative intocmite (situatii de lucrari, devize, mod de calcul al tarifelor, etc.).

Raspuns: Contractul cu SC x a fost intocmit initial pentru operatiunea de dezapezire a incintei unde se afla punctul de lucru din x, apoi operatiunea de dezapezire a fost realizata pentru SC x SRL, in scopul bonificarii acestei firme datorita numarului mare de comenzi realizat in perioada de colaborare. Operatiunea de dezapezire nu a fost refacturata catre un alt beneficiar. Dupa finalizarea operatiunilor de dezapezire, contractul cu x s-a derulat cu amenajarea punctului de lucru din strada Valea Lunga.”

Se retine ca in timpul inspectiei fiscale societatea nu a prezentat decat contractul nr. x incheiat cu SC x SRL si Anexele nr. 1 si 2 ale acestui contract, fara a da curs solicitarilor de mai sus, respectiv fara a depune situatii de lucrari, devize, mod de calcul al tarifelor, etc., in legatura cu serviciile achizitionate.

De altfel, nici cu ocazia exprimării punctului de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale, societatea nu a prezentat informatii si documente suplimentare, desi avea aceasta posibilitate, intrucat avea cunostinta de constatările organelor de control cuprinse in proiectul raportului de inspectie fiscala.

In ceea ce priveste dreptul contestatorilor de a depune probe noi in sustinerea cauzei, sunt incidente prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se precizeaza:

"Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora."

Din textul de lege mai sus prezentat rezulta ca societatea poate depune in sustinerea cauzei documente si probe noi, chiar daca acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

Astfel, societatea a depus in sustinerea contestatiei urmatoarele documente, respectiv "alte documente fata de cele prezentate echipei de inspectie fiscala", potrivit precizarilor din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei:

- anexa 1 (alta anexa 1 decat cea prezentata in timpul inspectiei fiscale) la contractul nr x "Deviz-oferta", care cuprinde o insiruire de servicii care urmeaza a fi prestate: evacuare groapa de depozitare zapada, inchiriat la dispozitia beneficiarului pentru deszapezire si intretinere buldoexcavator JCB cu combustibil si deservent asigurat, imprastiere material antiderapant, etc;

- nota de comanda din data de 09.01.2012, prin care contestatara solicita SC x SRL asigurarea pe perioada de iarna a anului 2012, serviciile de deszapezire la locatia din strada x, in incinta x, precum si in imprejurimile acesteia;

- actul aditional nr. x la contractul de prestari servicii nr. x, potrivit caruia partile au decis extinderea obiectului contractului, in sensul ca executantul se obliga sa amenajeze si sa renoveze sediile detinute de beneficiar la solicitarea acestuia (sediul social situat in x si punctul de lucru situat strada x);

- referitor la facturile seria GEN nr. 0x emise de SC x SRL, cu privire la care societatea sustine in contestatie ca sunt aferente lucrarilor de amenajare si renovare a sediului si punctului de lucru, aceasta a anexat pentru fiecare dintre facturile respective urmatoarele documente: antemasuratoare punct de lucru si sediu firma x, releveu apartament (sediu) si situatia denumita "lucrari de renovare interioara" care cuprinde o insiruire de lucrari cu privire la care se aduc si mentiuni privind cantitatea, UM, pret unitar, valoare materiale, pret unitar manopera, valoare manopera, total materiale/ manopera;

- referitor la facturile seria GEN nr. x emise de SC x SRL, cu privire la care societatea sustine in contestatie ca sunt aferente serviciilor de deszapezire, aceasta a anexat pentru fiecare dintre facturile respective urmatoarele documente: deviz de lucrari (nr. 1, 2, 3, 4) ca cuprinde o simpla insiruire de servicii cu privire la care se mentioneaza numarul de curse efectuate, PU si valoarea acestora; situatie punctaj activitati de deszapezire cu privire la numarul de curse de transport zapada

executate pentru beneficiar si bon de lucrari mecanizate efectuate la punctul de lucru din strada x si pentru **SC x**.

Fata de cele mai sus prezentate rezulta ca nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele si documentele depuse de societatea in sustinerea contestatiei, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Simpla contractare a serviciilor de catre societatea contestatara **nu este suficienta** pentru a demonstra scopul si realitatea achizitiei acestora, intrucat, intr-o atare ipoteza s-ar lipsi de orice efecte juridice dispozitiile art. 21 alin. 4) m) si art. 145 alin. (2) teza intai din Codul fiscal, care conditioneaza in mod evident deducerea cheltuielilor de achizitie si rambursarea/deducerea taxei aferente achizitiilor de alocarea lor unor destinatii precise, anume stabilite de lege. Dimpotriva, prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit sa intareasca **legatura directa si imediata care trebuie sa existe intre achizitii si utilizarea lor propriu-zisa**.

2. Contrar sustinerilor societatii, potrivit Notei explicative din data de 27.07.2015, anexata la dosarul cauzei, organele de inspectie fiscala i-au solicitat documente suplimentare, respectiv situatii de lucrari, devize, mod de calcul al tarifelor, etc., insa aceasta nu a dat curs acestor solicitari nici in timpul inspectiei fiscale, nici cu ocazia depunerii punctului de vedere cu privire la constatările din cuprinsul proiectul raportului de inspectie fiscala.

Prin urmare, documentele depuse in sustinerea contestatiei nu pot depasi caracterul de documente intocmite pro-causa, cu atat mai mult cu cat, potrivit precizarilor din referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, acestea sunt **altele** decat cele prezentate in timpul inspectiei fiscale; astfel, anexa 1 a contractului nr. x prezentata in timpul inspectie fiscale are alt continut decat cea prezentata in sustinerea contestatiei (asa cum am aratat anterior), iar toate celelalte documente prezentate in timpul inspectiei fiscale cuprind informatii cu caracter general (a se vedea anexa 1 si anexa 2 ale contractului) numai cu privire la serviciile de dezapezire, in timp ce acelea prezentate in sustinerea contestatiei, vin sa justifice o extindere a obiectului contractului (*la care contestatara face referire in mod sumar si nejustificat cu documente in cuprinsul notei explicative din data de 27.07.2015 - "Dupa finalizarea operatiunilor de dezapezire contractul cu SC x s-a derulat cu amenajarea punctului de lucru si a sediului"*); de asemenea, acestea cuprind insiruirii de servicii/lucrari din care nu rezulta numarul de ore prestate pentru fiecare operatiune in parte, resursele umane si materiale folosite in vederea prestarii serviciilor in cauza, modalitatea de calcul a tarifelor stabilite pentru serviciile prestate facturate, etc.

In ceea ce priveste serviciile de dezapezire achizitionate, trebuie subliniat si faptul ca, in conditiile in care societatea detine **un sediu secundar** situat in strada x (sediul principal fiind intr-un apartament in bloc) care, potrivit contractului de locatiune nr. x incheiat cu SCM x, este in suprafata de **271mp**, conform devizelor/situatiilor punctaj anexate la contestatie, aceasta a contractat **112 curse** in perioada 12.01.2012 - 20.01.2012 (5 zile), imprastiindu-se un numar de **4 mc** de material

antiderapant, **94 curse** in perioada 27.01.2012 - 23.02.2012 (6 zile), imprastiindu-se un numar de **5 mc** de material antiderapant, **89 curse** in perioada 28.02.2012 - 17.03.2012 (5 zile), imprastiindu-se un numar de **3 mc** de material antiderapant, **122 curse** in perioada 13.12.2012- 28.12.2012 (9 zile), imprastiindu-se un numar de **6 mc** de material antiderapant. De altfel, materialul antiderapant consta in **nisip (material nedizolvabil) si sare.**

Trebuie subliniat si faptul ca exista neconcordanțe între informațiile cuprinse în bonurile de lucrări mecanizate și devizele/situațiile punctaj anexate, de exemplu: în cuprinsul bonului de lucrări aferente lunii ianuarie 2012 se face referire la următoarele zile lucrate din cuprinsul lunii: 4 - 7, 9 - 14, 16 - 18, 20 - 21 (total 15 zile), în timp ce în cuprinsul situației punctaj se face referire numai la zilele 12, 13, 18, 19 și 20 (total 5 zile).

De altfel, **caracterul obiectiv al dovezilor, presupune ca acestea sa fie emise si/sau intocmite in raport cu terte persoane astfel incat sa depaseasca caracterul "pro causa" al inscrisurilor emaneate exclusiv de societatea contestatoare si prezentate in sustinerea cauzei si sa ateste fapte care s-au produs in realitate.** În considerarea faptului că documentele anexate în susținerea contestației de societate (de exemplu, situațiile privind lucrările de dezapezire) nu pot fi considerate dovezi obiective, sunt relevante propriile afirmații ale contestatarii din nota explicativă din data de 27.07.2015, potrivit căreia "contractul cu SC x a fost întocmit inițial pentru operațiunea de dezapezire a incintei unde se afla punctul de lucru din x, **apoi operațiunea de dezapezire a fost realizată pentru SC x SRL.**"

Or, potrivit prevederilor Codului fiscal și conform jurisprudenței europene în materie de TVA, **persoanele impozabile care achiziționează bunuri ori servicii** (efectuează plata tranzacției prin transfer bancar, așa cum susține societatea) **sunt obligate să demonstreze că acestea sunt efective și sunt destinate realizării de operațiuni taxabile proprii.** În acest context, **statele membre au dreptul de a solicita persoanelor impozabile dovezi obiective din care să reiasă că achizițiile efectuate** sunt destinate realizării unor operațiuni taxabile ulterioare, care dau dreptul la deducerea integrală a taxei achitate în amonte, **principiul neutralității taxei neputând fi aplicat unor tranzacții artificiale**, fără legătura cu activitățile (taxabile) proprii ale persoanelor impozabile.

3. Referitor la susținerea contribuabilei potrivit căreia operațiunea de dezapezire a fost realizată și pentru SC x SRL, în scopul bonificării acestei firme datorită numărului mare de comenzi realizat în perioada de colaborare, operațiunea respectivă nefiind refacturată către un alt beneficiar, trebuie subliniat că societatea nu a făcut dovada detinerii unui contract încheiat între cele două părți și nici a altor documente justificative din care să rezulte posibilitatea acordării de bonificatii, în ce condiții sunt acordate și care să demonstreze caracterul "stimulativ" al acestora, respectiv din care să rezulte că aceste facilități sunt justificate din punct de vedere economic și al rezultatelor financiare obținute de contestatară.

4. Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei nici motivatia societatii potrivit careia arhiva contabila este impartita intre sediul social si punctul de lucru, documentele fiind "oarecum amestecate cu ocazia activitatilor de reamenajare", cata vreme potrivit dispozitiilor art. 2, art. 6 si art. 25 din Legea contabilitatii nr. 82/1991:

"Art. 2. - (1) Contabilitatea este o activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor prevăzute la art. 1. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori."

"Art. 6. - (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) **Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.**"

"Art. 25. - (1) Registrele de contabilitate obligatorii și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară se păstrează în arhiva persoanelor prevăzute la art. 1 timp de 10 ani, cu începere de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, cu excepția statelor de salarii, care se păstrează timp de 50 de ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se pot stabili, în mod justificat, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, registrele de contabilitate și documentele justificative care se păstrează timp de 5 ani."

iar potrivit art. 106 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

"Art. 106 (1) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, **să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele**, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. "

Prin urmare, "amestecarea" documentelor contabile nu poate fi imputată organelor de inspecție fiscală, care, mai mult, contrar susținerilor societății, i-au solicitat în mod expres prin nota explicativă din data de 27.07.2015, să prezinte documente justificative în timpul inspecției fiscale.

5. De reținut este și faptul că SC x SRL a fost declarată contribuabil inactiv din data de 06.03.2013, urmare neindeplinirii obligațiilor declarative, iar în prezent se afla în faliment.

Drept pentru care, contestatia formulata de **SC x SRL**, urmeaza a se respinge in parte ca neintemeiata in ceea ce priveste impozitul pe profit in suma de x lei si TVA in suma de x lei stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

3.2 Referitor la TVA in suma de x lei (x lei - x lei) stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza TVA in suma de x lei, in conditiile in care pe de-o parte cu privire la TVA in suma de x lei, argumentele sale nu sunt de natura sa modifice constatările organelor de control, iar, pe de alta parte, TVA in suma de x lei nu reprezinta o diferenta de obligatie de plata stabilita urmare inspectiei fiscale, fiind eronat individualizata prin decizia de impunere contestata.

In fapt, potrivit constatarilor organelor de control din Raportul de inspectie fiscala nr. F-S6 x si anexa raportului denumita "*Situatie privind TVA conform deconturilor depuse de agentul economic si TVA stabilita de echipa de inspectie fiscala*", TVA in suma de x lei provine din:

- x lei - TVA de dedus declarata eronat de catre societate prin deconturile de TVA aferente lunilor septembrie 2012, decembrie 2012, martie 2013, aprilie 2013, iunie 2013, august 2013, decembrie 2014 fata de balantele de verificare intocmite pentru perioadele respective;

- x lei - TVA colectata prin ajustarea taxei aferenta stocurilor de marfuri in suma de 11.397 lei constatate lipsa din gestiune la data de 31.03.2015;

- x lei - TVA colectata declarata eronat in lunile noiembrie 2011, ianuarie, februarie, decembrie 2012, ianuarie, aprilie, iunie, iulie 2013, decembrie 2014 si martie 2015, stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala ca diferenta intre evidenta contabila si evidenta fiscala.

- x lei = diferenta de TVA stabilita de organele de control in raport de sumele achitate de societate in perioada supusa verificarii, potrivit Anexei raportului de inspectie fiscala denumita "*Situatie privind TVA conform deconturilor depuse de agentul economic si TVA stabilita de echipa de inspectie fiscala*".

Cu privire la acest capat de cerere, unica motivatie a societatii este faptul ca "*nu a reusit sa identifice diferentele de TVA stabilite ca obligatie suplimentara de plata si rezultate ca eroare a declaratiilor din alte relatii contractuale si din activitatea curenta a societatii*".

In drept, potrivit prevederilor art. 94, art. 110 si art. 110¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 107.1 din normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 1050/2004 :

"Art. 94 (1) *Inspectia fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către*

contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, **stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora**.

(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

f) stabilirea de **diferențe de obligații fiscale de plată**, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;

“**Art. 110** (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală. (...)”

Norme metodologice:

“**107.1.** Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente”.

“**Art. 110¹** (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală **organizează, pentru fiecare contribuabil, evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora.**”

Totodată, conform art. 156² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“**Art. 156².** - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, **un decont de taxă**,

până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că în cazul taxei pe valoarea adăugată, persoanele înregistrate în scopuri de TVA trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

De asemenea, organul fiscal are obligația de organizare, pentru fiecare contribuabil, evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora, înregistrând cronologic toate titlurile de creanță (în speta deconturile de TVA depuse de contribuabili), plățile efectuate de aceștia și alte operațiuni (rambursări, compensări, etc).

În ceea ce privește atribuțiile organelor de inspecție fiscală, se reține că acestea au obligația de a stabili **diferențe de obligații fiscale de plată**, precum și obligații fiscale accesorii aferente acestora, situația plăților efectuate de contribuabili, regăsindu-se în evidența creanțelor fiscale (evidența analitică pe platitor).

În speta sunt aplicabile și dispozițiile art. 206 alin. (1) și art. 213 alin. (5) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

“Art. 206 - (1) Contestatia se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) **motivele de fapt și de drept**;

d) **dovezile pe care se întemeiază**;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoana fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

« **Art. 213 (5)** Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, **nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.** »

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014:

« **2.5.** Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. »

Având în vedere cele mai sus prezentate se rețin următoarele aspecte:

A. Referitor la suma de x lei:

Este neîntemeiată unica afirmație a societății potrivit căreia nu a reușit să identifice această diferență de TVA, căتا vreme **este individualizată în mod cert (clar)** atât în decizia de impunere atacată, cât și în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, după cum urmează:

- x lei - TVA de dedus declarata eronat de catre societate prin deconturile de TVA aferente lunilor septembrie 2012, decembrie 2012, martie 2013, aprilie 2013, iunie 2013, august 2013, decembrie 2014 fata de balantele de verificare intocmite pentru perioadele respective;

- x lei - TVA colectata prin ajustarea taxei aferenta stocurilor de marfuri in suma de x lei constatate lipsa din gestiune la data de 31.03.2015;

- x lei - TVA colectata declarata eronat in lunile noiembrie 2011, ianuarie, februarie, decembrie 2012, ianuarie, aprilie, iunie, iulie 2013, decembrie 2014 si martie 2015, stabilita suplimentar de catre organele de inspectie fiscala ca diferenta intre evidenta contabila si evidenta fiscala.

De altfel, cu privire la aceste sume, societatea nu a prezentat documente în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa care sa conduca la modificarea constatarilor organelor de inspectie fiscala, desi, sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Drept pentru care, urmeaza a se **respinge in parte ca neintemeiata** contestația formulată de **SC x SRL**, cu privire la **TVA in suma de x lei** stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

B. Referitor la suma de x lei:

Avand in vedere precizarile organelor de control din adresa transmisa prin posta electronica in data de 25.11.2015, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, precum si faptul ca, asa cum rezulta din Anexa raportului de inspectie fiscala denumita "Situatie privind TVA conform deconturilor depuse de agentul economic si TVA stabilita de echipa de inspectie fiscala", suma de x lei reprezinta diferenta de TVA stabilita de organele de control in raport de sumele achitate de societate in perioada supusa verificarii, in conditiile in care in atributiile organelor de inspectie fiscala intra obligatia de a stabili **diferențe de obligații fiscale fata de declaratiile contribuabililor**, precum și obligații fiscale accesorii aferente acestora, situatia platilor efectuate de contribuabili, regasindu-se in evidenta creantelor fiscale (evidenta analitica pe platitor), urmeaza a se dispune **admiterea in parte a contestatiei** formulata de **SC x SRL**, cu privire la **TVA in suma de x lei** stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

3.3 Referitor la accesoriile aferente impozitului pe profit si TVA in suma totala de x lei (x lei = dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit + x lei = penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit + x lei = dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA + x lei = penalitati de intarziere aferente TVA) stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x:

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect ca societatea datoreaza accesoriile in suma de x lei, in conditiile in care la pct. 3.1 si 3.2 ale prezentei decizii s-a dispus respingerea contestatiei cu privire la debitele in suma de x lei reprezentand TVA si in suma de x lei reprezentand impozit pe profit si admiterea contestatiei cu privire la debitul in suma de x lei reprezentand TVA.

In fapt, intrucat organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea datoreaza un impozit pe profit in suma de x lei si TVA in suma de x lei, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x au calculat accesorii in suma de x lei, pentru perioada 25.04.2012 - 18.05.2015, cu privire la impozitul pe profit si accesorii in suma de x lei, pentru perioada 25.12.2011 - 18.05.2015, cu privire la TVA.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. »

« **Art.120 (1)** Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

« **Art. 120¹ (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadentă a obligațiilor fiscale principale.»

Incepand cu data de 03.06.2013, respectiv cu data de 01.07.2013, art. 120 si art. 120¹ s-au modificat dupa cum urmeaza:

“**Art. 120 (1)** Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadentă și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadentă și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Alineatul (1) a fost modificat prin punctul 1. din Ordonanță de urgență nr. 50/2013 începând cu 03.06.2013.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

“Art. 120’ (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că pentru neachitarea la scadență a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. În cazul diferentelor suplimentare de creanțe fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală dobânzile de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la accesoriile contestate în suma totală de x lei, individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S6 x, se reține că stabilirea acestor obligații de plată în sarcina societății reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

În condițiile în care la pct. 3.1 și 3.2 al prezentei decizii s-a dispus respingerea în parte a contestației cu privire la debitele în suma de x lei reprezentând TVA și în suma de x lei reprezentând impozit pe profit și admiterea în parte a contestației cu privire la debitul în suma de x lei reprezentând TVA și ținând cont de adresa transmisă de AS6FP prin posta electronică în data de 25.11.2015, înregistrată la DGRFPB sub nr. x, în temeiul principiului de drept “accessorium sequitur principale”, urmează a se dispune:

- **respingerea în parte** a contestației formulată de societate cu privire la accesoriile în suma de **x lei** (x lei = dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit + x lei = penalități de întârziere aferente impozitului pe profit + x lei = dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA + x lei = penalități de întârziere aferente TVA) ,

- **admiterea în parte** a contestației formulată de societate cu privire la accesoriile în suma de **x lei** (x lei = dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA + x lei = penalități de întârziere aferente TVA),

individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S6 x.

3.4 Referitor la solicitarea privind suspendarea executării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S6 x:

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFPB se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actelor administrative fiscale nu se află în competența sa materială de soluționare.

In fapt, prin contestatia formulata, **SC x SRL** a solicitat si suspendarea executarii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

In drept, prevederile art. 148¹ si art. 215 alin. (1) si (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

„**Art. 148¹ (1)** În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, **executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă contribuabilul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție bancară** la nivelul obligațiilor fiscale contestate. Valabilitatea scrisorii de garanție bancară trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii.”

“**Art. 215 (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.**

(2) **Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004,** cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.

(3) **În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acestuia.**”

In speță sunt incidente și prevederile art. 7 si art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia :

„**Art. 7. - (1)** Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”
(...)

„**Art. 14. - (1)** În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, **persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.** În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate. (...)

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. **Recursul nu este suspensiv de executare.** ”

În speta devin incidente prevederile art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“**Art. 209** (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de re verificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de re verificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control; (...).”

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, rezulta că solicitarea contestării de suspendare a executării deciziei de impunere intra fie sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, fie sub incidența dispozițiilor art. 148¹ din Codul de procedura fiscală, republicat, motiv pentru care Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFPB nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere.

Prin urmare, cu privire la solicitarea **SC x SRL** privind suspendarea executării deciziei de impunere, se va constata necompetența materială a Serviciului soluționare contestații din cadrul DGRFPB, cu privire la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 21 alin. 4) lit. f) și m), art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 44 și 48 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 2, art. 6 și art. 25 din Legea contabilității nr. 82/1991, pct. 2.5 din OPANAF nr. 2906/2014, art. 7 și art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, art. 94, art. 110, art. 110¹, art. 106, art. 119, art. 120, art. 120¹, art. 148¹, art. 206 alin. (1), art. 213 alin. (5), art. 215 alin. (1) și (2), art. 209 alin. (1), art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, pct. 110.7 din HG nr. 1050/2004

DECIDE

1. Respinge în parte contestația formulată de **SC x SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S6 x emisă de AS6FP, cu privire la următoarele obligații de plată:

- x lei – impozit pe profit;
- x lei – dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit ;

- x lei – penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit ;
- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA ;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

2. Admite in parte contestatia formulata de **SC x SRL** si anuleaza in parte Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x emisa de AS6FP, cu privire la urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA ;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

3. Constata necompetenta materiala a Serviciului solutionare contestatii din cadrul DGRFPB, cu privire la solicitarea privind suspendarea executarii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S6 x.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București, în termen de 6 luni de la data comunicării.